

Hyviä koneita Hankkijalta

Siitä on jo ainakin 50 vuotta, kun isäni sanoi minulle, - tiäkkös poika mikä on ollu suurin eristysaskel maataloures minun elinaikanani? En osannut sitä arvata. Hän kertoi, että Hankkijalta ostettu Fiskarsin 10-kyntöaura oli todella hyvä työkalu, jolla oli ilo kyntää hyvällä hevosparilla vanhanajan vältteihin verrattuna. Erityisellä jankkurilla kynnettiin kesantomaitten ns. kiskantokynnöt, jotka olivat hevosille todellista kiskomista. Samaan hengenvetoon hän mainitsi myös Hankmo-pyöröäkeen, joka oli tullut Hankkijalle myyntiin joskus 1920-luvun lopulla. Hankkijan alkuaikoina vuonna 1905 ostettu Helmi-kasmasiinikin, No: 1002, oli kuulemma aikanaan ollut isän sanassa - estep peli, pohtimen rinnalla. Muistan hyvin vielä hevosvetoiset Vikkelä-pyöröäkeen sekä Kullervo-vieteriäkeenkin muokkausvälineinä. Isäni viljeli Alasoinin sukutilaa isänsä jälkeen vuosina 1934-1985, jonka jälkeen minäkin olen isännöinyt jo yli 30 vuotta.

Hankkijalla olemme asioineet kaiken tämän ajan. Tilalla on käytetty vain Hankkijan toimittamia Massey-Ferguson-traktoreita. Hankkijan 25-vuotiskunniataulukin myönnettiin merkkiuskollisuudesta vuonna 1993. Muistan erikoisesti Massey-Ferguson 35 X:n hankinnan vuonna 1963. Traktorimyyjä kehui tuotettaan, että - tää kolomipyttynen lähtee käymään variosestakip paikasta”. Aikaisemmin käytössä ollut nelipyttynen ”Kultamaha” oli todellakin joskus hitakainen käynnistettävä. Sitä piti joskus vähänkin pilvisemmällä ilmalla startatessa hehkuttaa. Sen ilmestyttyä aikanaan talon pihaan, oli naapurin mummo tiirailut ikkunastaan meidän pihaan ja päivitellyt. - Mikä iankaikkinen hiärtiäinen tonne Alasem pihoon on ny ov völiätty, tulukoo toisekkik kattoon. Traktori oli vielä 1950-luvulla harvinaisen kapine maataloilla.

Traktoreita käytettiin ennen autojen yleistymistä myös asiointiliikenteeseen. Muistan itsekin käyneeni traktorilla veljeni kanssa Pakurissa valtakunnallisella partioleirillä. Nostolaitteissa olevan sontatalikon päälle olimme sovittaneet vanhan nojatuolin, jossa toinen matkalainen sai istua oikein toppatoolissa. Näin yli kymmenen kilometrin matka taittui vähintäänkin hupaisasti muistaakseni Kultaisen nuoruuden sävelmiä hyräillen. Tämä tapahtui vuonna 1960.

Tilalla käytetään nykyisin satunnaisesti vielä vuonna 1971 ostettua 165 S Massikkaakin, joka on tunnetusti luotettava ajopeli. Viimeisimmän Massikan ostin Huittisten maatalousnäyttelystä Hankkijan osastolta vuonna 1990. Esittelytraktorina oli tämä 362-mallinen neliveto, joka maksoi silloin 112 000 mk. Olen ollut traktoriin erittäin tyytyväinen ja aion vanheta sen kanssa edelleenkin. Autokauppaakin olen tehnyt Hankkijalla ostamalla ensiautokseni Fiat 850:n Tampereen Hankkijan myymälästä vuonna 1972. Se maksoi 8600 markkaa ja palveli minua neljättä vuotta toimiessani valtion virkamiehenä.

Hankkijan johtajista on jäänyt mieleeni Heikkilän Esko, joka oli isäni maamieskoulukavereita Osaran maamieskoulusta. Maatalousnäyttelyissä he hemputtivat aina hyväntahtoisesti toisilleen käsipäivät ja vaihtoivat huumorinväritteiset kuulumiset. Saattoipa käydä niinkin, että Hankkijan osastolla tarjottiin pullakahvitkin kenties oranssin lippalakin

ohella. Palvelu oli sitäkin ystävällisempää, jos Kulmalan Matti huoltopuolelta sattui olemaan Hankkijan osastolla.

Seppo Alasoini